

ประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ไปปฏิบัติ ของเทศบาลเมืองปากแพรก

วันที่รับบทความ: 1 กรกฎาคม 2565

วันแก้ไขบทความ: 21 ธันวาคม 2565

วันตอบรับบทความ: 23 ธันวาคม 2565

พรรณพิศุทธิ์ สร้อยพรรณ¹ เกษมชาติ นเรศเสนีย์²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ และ (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ รวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถาม ตัวอย่างสุ่มจากประชาชนในพื้นที่บริการเทศบาลเมืองปากแพรก รวมทั้งสิ้นจำนวน 396 คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที การวิเคราะห์ ค่าความแปรปรวนเชิงเดียว สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า (1) ประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ไปปฏิบัติอยู่ในระดับสูง (2) ประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกันจากความคิดเห็นของประชาชน จำแนกด้วยลักษณะประชากร และ (3) ประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: ประสิทธิผล; นโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์; การมีส่วนร่วมของประชาชน; เทศบาลเมืองปากแพรก

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วิทยาเขตวังไกลกังวล

ตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110 ประเทศไทย, อีเมล: phanpisut2539@gmail.com

² พลเอก ดร., ประธานหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วิทยาเขตวังไกลกังวล

ตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110 ประเทศไทย, อีเมล: kasemchartn@hotmail.com

Effectiveness of the Implementation of Public Place Trespassing Prevention Policy in the Pak Phraek Municipality Area

Received: July 1, 2022
Revised: December 21, 2022
Accepted: December 23, 2022

Phanpisut Soipanna¹ Kasemchart Naressenie²

Abstract

This research aimed to (1) study the level of effectiveness of the implementation of the policy to prevent trespassing in public areas of Pak Phraek Municipality (2) compare people's opinions on the effectiveness of the implementation of trespassing and occupancy prevention policy of the public place of Pak Phraek Municipality and (3) study the relationship between the effectiveness of the implementation of the policy to prevent trespassing in public place of Pak Phraek Municipality, Kanchanaburi to deal with factors affecting the effectiveness. This was quantitative approached research. Sample were 360 residents of Pakpreak City Municipality. Questionnaires were data collective tool, collected by researcher. Statistical analysis were percentages, mean, standard Deviation and t Test ANOVA and Pearson Correlation.

Finding were as follows; (1) effectiveness of trespassing prevention policy Implementation in Pakpreak City Municipality was high level. (2) There was no any difference among residential groups' attitudes on successes of effectiveness of trespassing prevention policy implementation. (3) There was significant difference correlation between effectiveness of trespassing prevention policy implementation with people participation and factors affecting the implementation of policy.

Keywords: Effectiveness; Public Place Trespassing Prevention Policy; Public Participation; Municipality Muang District

Type of Article: Research Article

¹Student, Master of Public Administration Program, College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology

Rattanakosin, Wang Klai Kangwon Campus

Nong Kae, Hua Hin, Prachuap Khiri Khan 77110 Thailand, E-mail: phanpisut2539@gmail.com

²Gen. Dr., Master of Public Administration Program, College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology

Rattanakosin, Wang Klai Kangwon Campus

Nong Kae, Hua Hin, Prachuap Khiri Khan 77110 Thailand, E-mail: kasemchartn@hotmail.com

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากความหมายของ การบุกรุกที่ดินสาธารณะ" ตามความใน พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 มาตรา 9 ภายใต้อำนาจกฎหมายว่าด้วยการเหมืองแร่และการป่าไม้ ที่ดินของรัฐนั้นถ้ามิได้มีสิทธิครอบครอง หรือมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใด (1) เข้าไปยึดถือ ครอบครอง รวมตลอดถึงการก่อสร้างหรือเผาป่า การเพิ่มขึ้นของประชาชนและการขยายตัวของชุมชน ที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง เป็นผลให้มีการขยายเขตการทำประโยชน์ในพื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นด้วย จึงเป็นสาเหตุให้มีการบุกรุกพื้นที่ว่างเปล่า ที่ไม่มีผู้ใช้ประโยชน์และขาดการดูแลรักษาและคุ้มครองที่ดิน ซึ่งเป็นที่สาธารณประโยชน์หรือที่รกร้าง ว่างเปล่า ที่ดินลักษณะดังกล่าวอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกฎหมายเฉพาะขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลได้กำหนดอำนาจหน้าที่การคุ้มครองดูแลและรักษาที่สาธารณประโยชน์ไว้ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดการให้มีการถ่ายโอนภารกิจในการดูแลรักษาและคุ้มครองที่สาธารณประโยชน์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งส่วนราชการเดิมประกอบด้วยกรมการปกครองถ่ายโอนภารกิจในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่สาธารณประโยชน์ประเภทพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน และกรมที่ดินถ่ายโอนภารกิจในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกัน (ที่ดินรกร้าง ว่างเปล่า) โดยในภารกิจที่ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะนี้เป็นอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการช่วยกันดูแลและคุ้มครองป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย รวมถึงการฟ้องหรือถูกฟ้องคดีในกรณีที่มีการดำเนินงานใด ๆ เกี่ยวกับที่ดินดังกล่าวด้วย ดังนั้นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีแนวทางในการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ข้างต้น จึงได้จัดทำมาตรฐานในการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ขึ้น โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับที่สาธารณประโยชน์การดูแลรักษา ซึ่งครอบคลุมถึงการตรวจสอบการร่วมพิจารณาแนวเขตการขอขึ้นทะเบียนที่สาธารณประโยชน์การเฝ้าระวังการบุกรุก และการดำเนิน การกรณีมีการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่เกี่ยวกับการกับการดูแลรักษาที่สาธารณประโยชน์ที่เป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ดังนี้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 68 ตามกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบล อาจจัดทำกิจการในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้ (8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาลตำบล มาตรา 50 ภายใต้อำนาจแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้ 1) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 2) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล เทศบาลเมือง มาตรา 53 ภายใต้อำนาจแห่ง กฎหมายเทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้ (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 50 มาตรา 54 ภายใต้อำนาจแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้ (1) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์และสถานที่พักผ่อน หย่อนใจ เทศบาลนคร มาตรา 56 ภายใต้อำนาจแห่งกฎหมาย เทศบาลนครมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้ (1) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา 53 และตามบัญญัติในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (1) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มาตรา 17 ภายใต้อำนาจมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้ (2) การคุ้มครองดูแล

และบำรุงรักษาป่าไม้ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากพระราชบัญญัติดังกล่าวเทศบาลเมืองมีพันธกิจในด้านการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีสวนสาธารณะ สวนสัตว์และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว จะต้องมีการจัดการที่สาธารณะเพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมดังกล่าว ปัจจุบันที่ดินที่จะสามารถนำไปใช้ในการทำกิจกรรมในพื้นที่เมืองหรือชานเมือง ส่วนใหญ่จะมีการบุกรุกเข้ามาใช้ประโยชน์จากกลุ่มบุคคลทั้งที่มีอิทธิพลและชาวบ้านผู้ยากไร้ที่ดินทำกิน เป็นภารกิจที่เทศบาลอาจจะดำเนินการด้วยลำพังอย่างยากลำบากแม้จะมีกฎหมายรองรับการปฏิบัติแนวทางที่จะก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุดคือการให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดความเสมอภาคมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล

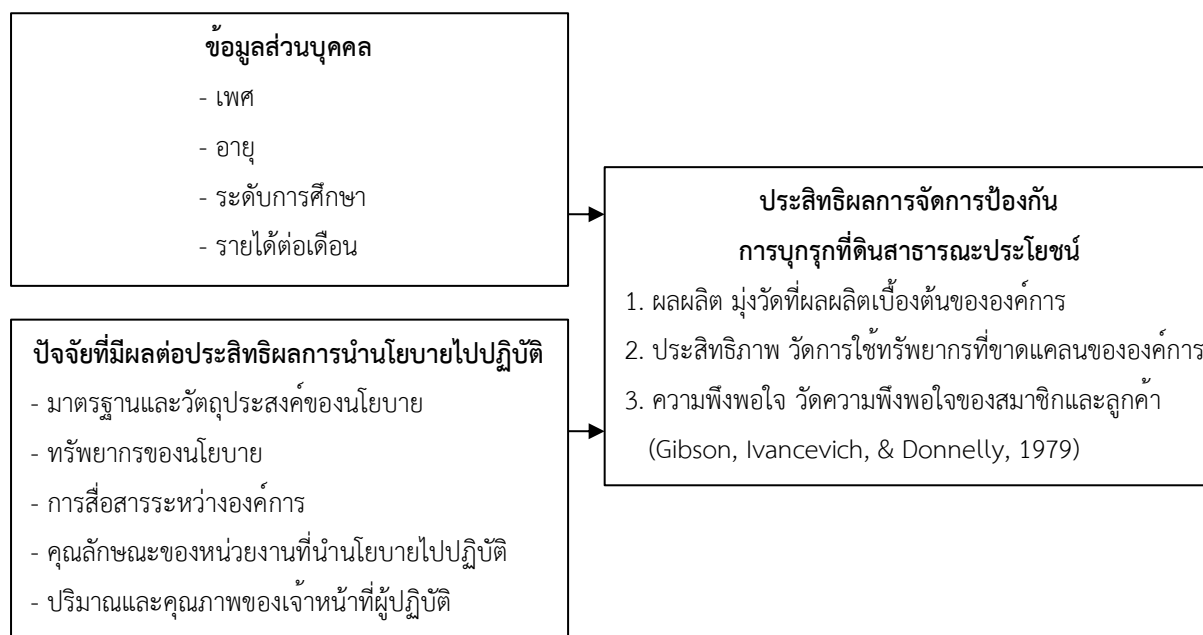
ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยนี้จำกัดขอบเขตการศึกษาเฉพาะเรื่องประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติโดยใช้ตัวแบบของ Van Meter and Van Horn
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่สาธารณะประโยชน์ในเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี
3. ขอบเขตด้านเวลา ดำเนินการวิจัยในช่วงระหว่างเดือน เมษายน 2564 ถึงเดือนพฤษภาคม 2565

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ประกอบด้วย แนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาการทำวิจัยและเป็นแนวทางในการวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลของการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินที่สาธารณะเทศบาลเมืองปากแพรก ตามหัวข้อดังนี้ (1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล (2) แนวคิดและทฤษฎีนโยบายและการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (3) แนวคิดการจัดการที่ดินและทรัพยากรของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ (4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ (5) กรอบแนวคิด

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี แตกต่าง

กัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติ

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองปากแพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยทำการคำนวณขนาดตัวอย่าง ด้วยสูตรของ Yamane (1967) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เท่ากับ 369 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจวรรณกรรมซึ่งเป็นแนวคิดและทฤษฎี ที่เป็นพื้นฐานความคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบในเบื้องต้นว่าในการวัดประสิทธิผลในเชิงทฤษฎีวัดกันอย่างไร มีมิติการวัดอย่างไร โดยเฉพาะในแต่ละตัวแปรที่ได้พัฒนาขึ้นจากทฤษฎีบทที่ทบทวนวรรณกรรมไว้

2. นำองค์ความรู้ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม มากำหนดคำนิยามตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งการนิยามที่ใช้ในการนิยามโนทัศน์ (Conceptual Definition) และนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition) จากนั้น จึงนำคำนิยามเชิงปฏิบัติการในแต่ละตัวแปรกำหนดตัวชี้วัดโดยให้ความสำคัญกับความตรงเชิงเนื้อหาที่ครอบคลุม ตัวแปรที่ต้องการให้ได้มากที่สุด ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างตารางกำหนดดัชนีตัวแปร (Table Specification) ขึ้นเพื่อกำหนดเนื้อหาข้อความ (Item) ตัวชี้วัดและระดับการวัดในแต่ละตัวแปร

3. จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อความ (Item) แต่ละข้อความจากตารางกำหนดดัชนีตัวแปรมาสร้างเป็นข้อคำถาม โดยคำถามแต่ละข้อมีคำตอบแบบช่วงโดยมี 5 ตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุดหรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง มากหรือเห็นด้วย ปานกลาง น้อยหรือไม่เห็นด้วย และน้อยที่สุดหรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในคำตอบมากที่สุดหรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง จะได้คะแนน 5 คะแนน ส่วนคำตอบว่ามากหรือเห็นด้วย จะได้ คะแนน 4 คะแนน ในคำตอบปานกลางจะได้คะแนน 3 คะแนน ส่วนคำตอบน้อยหรือไม่เห็นด้วย จะได้คะแนน 2 คะแนน และคำตอบที่น้อยที่สุด หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จะได้คะแนน 1 คะแนน แบบสอบถามจะประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพของการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะของเทศบาลเมืองปากแพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะของเทศบาลเมืองปากแพรก และมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะของเทศบาลเมืองปากแพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

4. การทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Validity Test) ในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาข้อคำถาม กับเนื้อหาข้อความในตารางกำหนดดัชนีตัวแปร (Table of Specification) และคำนิยามเชิงปฏิบัติการที่ได้ผ่านการทบทวนวรรณกรรมในแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรแล้วว่า มีความตรงกัน จากนั้นเพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องเชิงบริบทที่ทำการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือที่ได้พัฒนาขึ้นไปขอคำปรึกษาและตรวจสอบความถูกต้องจากอาจารย์ที่ปรึกษาและทำการปรับปรุงเกิดความเหมาะสม แล้วจึงนำไปทำการทดสอบความเที่ยงตรงต่อไป

5. การหาความเที่ยง (Reliability Test) ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ผ่านกระบวนการข้างต้น แล้วไปทดสอบกับประชาชนในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงครามจำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยง (Cronbach's Alpha)

การรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนนี้ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองปากแพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี การเก็บข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยง (Cronbach's Alpha) แก่ไขเป็น การทดสอบความเชื่อมั่น โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติ จำแนกตามลักษณะทาง

ประชากรศาสตร์ ใช้การทดสอบที (t-test) กรณีจำแนกเป็น 2 ประชากร ได้แก่ เพศ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) กรณีจำแนกมากกว่า 2 ประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

3. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่ดินสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่ดินสาธารณะประโยชน์ไปปฏิบัติ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6

อายุ พบว่า มีอายุอยู่ในช่วง 25-35 ปี มากที่สุด จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 รองลงมา อายุอยู่ในช่วง 18-24 ปี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 อายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 อายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

อาชีพ พบว่า รับจ้างมากที่สุดจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาพนักงานเอกชน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 ข้าราชการ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เกษตรกรรม จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

การศึกษา พบว่า มีระดับปริญญาตรีขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมา อนุปริญญาและปวส. จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ประถมศึกษา 15 คนคิดเป็นร้อยละ 0.4

รายได้ พบว่า 16,001-20,000 บาท มากที่สุด จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมา 12,001 – 16,000 บาท จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 รายได้ 8,001–12,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 รายได้ 8,000 บาท 15 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

ประสิทธิผลการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติ (ดูตาราง 1-2)

ตาราง 1

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์

ประสิทธิผล	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ผลภาพในการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์	4	4.14	0.83
2. ประสิทธิภาพด้านการจัดการป้องกันสาธารณประโยชน์	3	4.15	0.73
3. คุณภาพชีวิตประชาชนในการได้ใช้ประโยชน์ที่ดินร่วมกัน	2	4.18	0.83
4. ประชาชนมีความพึงพอใจในการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์	1	4.19	0.79
รวม		4.17	

จากตาราง 1 พบว่า ประสิทธิภาพการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ที่มีความประสิทธิผลสูงสุด ได้แก่ ประชาชนมีความพึงพอใจในการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 4.19 อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ คุณภาพชีวิตประชาชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินร่วมกัน ค่าเฉลี่ย 4.18 อยู่ในระดับมากและระดับที่น้อยที่สุด ได้แก่ ผลผลิตในการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ ค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก และภาพรวมค่าเฉลี่ย 4.17 อยู่ในระดับมาก

ตาราง 2

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ด้านมาตรฐานของนโยบาย

มาตรฐานของนโยบาย	ระดับ	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. เป้าหมายชัดเจนเป็นรูปธรรมของนโยบาย	มาก	5	4.10	0.692
2. เป็นการเพิ่มประโยชน์ของประชาชน	มาก	2	4.13	0.687
3. สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด	มาก	4	4.11	0.735
4. เป็นนโยบายสากลที่ทุกชาตินำไปปฏิบัติ	มาก	3	4.13	0.752
5. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติรับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบาย	มาก	1	4.14	0.744
รวม			4.12	0.776

จากตาราง 2 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ ด้านมาตรฐานของนโยบาย ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.12 ระดับมาก ด้านที่มีผลสูงสุดได้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติรับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เป็นการเพิ่มประโยชน์ของประชาชน มีค่าเฉลี่ย 4.13 อยู่ในระดับมาก และระดับที่น้อยที่สุดได้แก่ เป้าหมายชัดเจนเป็นรูปธรรมของนโยบาย มีค่าเฉลี่ย 4.10 อยู่ในระดับมาก

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเขาคอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี แตกต่าง

กัน

สมมติฐาน Ho: ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่างตามทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกจากลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

สมมติฐาน H1: ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่างตามทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกจากลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

สรุปว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะไปปฏิบัติ ไม่มีความแตกต่างตามทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกจากลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง จึงยอมรับสมมติฐานศูนย์ เหตุผลเนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างอาจจะไม่ได้ให้ความสนใจการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์เพราะเป็นเรื่องไกลตัวไม่น่าแปลกใจที่ไม่มีทัศนคติที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติ

สมมติฐาน Ho: ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะไปปฏิบัติ

สมมติฐาน H1: ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะไปปฏิบัติ

ตาราง 3

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	สรุป
สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐานศูนย์
สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ของเทศบาลเมืองปากแพรก จังหวัดกาญจนบุรี ไปปฏิบัติ	ปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ ยอมรับสมมติฐานแย้ง

การอภิปรายผล

ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันการบุกรุกเข้าครอบครองที่สาธารณะประโยชน์ที่มีความประสิทธิผลสูงสุด ได้แก่ ประชาชนมีความพึงพอใจในการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.19 อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ คุณภาพชีวิตประชาชนในการใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะร่วมกัน ค่าเฉลี่ย 4.18 อยู่ในระดับมากและระดับที่น้อยที่สุด ได้แก่ 1. ผลผลิตในการป้องกันการบุกรุก ค่าเฉลี่ย 4.13 อยู่ในระดับมาก และภาพรวมค่าเฉลี่ย 4.17 อยู่ในระดับมาก จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ประสิทธิผลการนำนโยบายการจัดการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะ ไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานของ บุญชัย สมใจ (2548) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ : ศึกษากรณีที่สงวนเลี้ยงสัตว์กมลา หมู่ที่ 3 ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ เพื่อศึกษาความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาของภาครัฐเกี่ยวกับการจัดการปัญหาการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ ผลการศึกษาพบว่า รัฐบาลได้มีนโยบายการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการและกรมที่ดินได้จัดทำแผนปฏิบัติการการบริหารจัดการที่ดินของรัฐกรณีการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน โดยนำที่ดินที่มีการครอบครองอยู่มาให้เช่าโดยเสียค่าตอบแทนให้แก่รัฐตามประมวลกฎหมายที่ดิน หากสามารถดำเนินการได้ตามนโยบายดังกล่าว ก็สามารถแก้ไขปัญหาการคัดค้านการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงได้ในที่สุด ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 สอดคล้องกับงานของ จีรรัตน์ สร้อยเสริมทรัพย์ (2552) ศึกษาเรื่อง “มาตรการทางกฎหมายในการบังคับใช้ เกี่ยวกับการบุกรุกที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินในประเทศไทย” การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางในการป้องกัน และ

แนวทางในการแก้ไขที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในประเทศไทย พบว่า การบุกรุกที่ดินดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหามากมาย อาทิ เช่น ปัญหาการเข้าซ้อนของกฎหมายในเรื่องอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอำนาจดูแลจัดการที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ปัญหาข้อโต้แย้งที่เกิดจากการที่รัฐนำที่ดินสาธารณสมบัติของแผ่นดินไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น ซึ่งไม่ใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ ปัญหาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ปัญหาการบุกรุกโดยไม่เจตนาของราษฎรโดยการประกาศที่สาธารณประโยชน์ทับที่ดินทำกินของราษฎร ปัญหาเกิดจากการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติอันเป็นผลจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ โดยขาดการวางแผนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ของแผ่นดินโดยนายทุนภายนอกหรือนายทุนในท้องถิ่น โดยการบุกรุกเพื่อนำที่สาธารณประโยชน์ของแผ่นดินมาลงทุนในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของกลุ่มนายทุน จากปัญหาการบุกรุกที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินซึ่งในปัจจุบันมีจำนวนมากและกลายเป็นปัญหาระดับประเทศทำให้ผู้วิจัยเสนอแนะมาตรการทางกฎหมายในการบังคับใช้เกี่ยวกับการบุกรุกที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินในประเทศไทย คือ มาตรการทางกฎหมายในการป้องกัน ได้แก่ การจัดทำทะเบียนที่สาธารณประโยชน์ การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (นสล.) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในการดูแลรักษาสาธารณประโยชน์ของแผ่นดินในประเทศไทยให้ชัดเจน รัฐบาลควรดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐในด้านที่ดินตามรัฐธรรมนูญและมาตรการทางกฎหมายในการแก้ไข ได้แก่ มาตรการทางกฎหมาย คือ มาตรการตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรการทางกฎหมายอาญา มาตรการทางกฎหมายแพ่ง มาตรการทางกฎหมายอื่น และมาตรการทางกฎหมายปกครอง มาตรการในการแก้ไขการบุกรุกสาธารณสมบัติของแผ่นดินโดยองค์กรฝ่ายปกครอง ได้แก่ คณะกรรมการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ (กบร.) สำนักจัดการที่ดินของรัฐ กรมที่ดิน และการใช้กระบวนการควบคุมโดยองค์กรฝ่ายปกครองโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน และผู้ตรวจการแผ่นดิน และการใช้กระบวนการควบคุมโดยองค์กรตุลาการ ได้แก่ ศาลยุติธรรมและศาลปกครอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. รัฐควรมีการกำหนดนโยบายในการนำที่ดินสาธารณะประโยชน์ให้สามารถอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่แท้จริงไม่ใช่เอื้อประโยชน์เฉพาะนายทุนหรือนักการเมือง
2. รัฐควรมี มอบหมายภารกิจที่ชัดเจนโดยเฉพาะด้าน การรักษาความศักดิ์สิทธิ์แห่งกฎหมาย
3. ควรมีการกำหนดโทษให้รุนแรงสำหรับนายทุนที่บุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ แต่ควรกำหนดสถานเบาสำหรับชาวบ้านที่ไม่ได้บุกรุกเพื่อประกอบธุรกิจแต่เพียงชีพ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการกำหนดนโยบาย เช่น ส่งเสริมการใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ ในลักษณะ โฉนดที่ดินชุมชน
2. ควรประชาสัมพันธ์วัตถุประสงค์ของนโยบายการนำไปการปฏิบัติ
3. ควรปรับด้านโครงสร้างองค์กร ด้านคุณลักษณะ สมรรถนะของหน่วยงานให้เหมาะสม
4. ควรแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรขององค์กร

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. วิจัยความเหมาะสมของหน่วยงานรับผิดชอบในลักษณะ ความเหมาะสมและเอกภาพในการปฏิบัติ

2. วิจัยการสนับสนุนจากภาคประชาชน และภาคเอกชนในการป้องกันการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์จาก
นายทุน และนักการเมือง

เอกสารอ้างอิง

- จรีรัตน์ สร้อยเสริมทรัพย์. (2552) *มาตรการทางกฎหมายในการบังคับใช้ เกี่ยวกับการบุกรุกที่ดินสาธารณะสมบัติของ
แผ่นดินในประเทศไทย*. รายงานการวิจัย, วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- บุญชัย สมใจ. (2548). *การศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหการบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์: ศึกษากรณีที่สูงงวเลียงลัตว์
กมลา หมู่ที่ 3 ตำบลกมลา อำเภอกะห้ จังหวัดภูเก็ต*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Gibson, J. L., Ivancevich, J. M., & Donnelly, J. H. Jr. (1979). *Organizations: Behavior, structure,
process* (9th ed.) Richard D. Irwin.